

Gençler, Tasalanmayın!

Nureddin Yıldız'ın 17.01.2021 tarihli (405.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Bu sözlerimi Türkiye'nin köylerinde, şehirlerinde, üniversitelerinde, liselerinde, iş yerlerinde, sokaklarında, evlerinde yaşayan bütün genç kardeşlerime; mümin kızlarıma ve delikanlılara ithaf ederek söylüyorum. Avrupa'da yaşayan ve bir hocayı dinleyip dinini öğrenme merakı içinde olan genç kardeşlerime, Azerbaycan'dan Orta Asya'daki herhangi bir ülkeye ve Orta Doğu'da yaşayan mümin gençlere hitap ediyorum.

Size söylüyorum gençler. Allah'ın teknoloji çağında yarattığı ve cennetine davet ettiği mümin gençler, sözüm sizedir. Kulağınız bende olsun. Şeytanlaşmış bütün güçler ve şeytan, en uzağınızda ve tanımadığınız hâlde size düşmanlık eden yabancılardan en yakınınızdaki tuzaklar kuran akrabalarınıza, dostlarınıza kadar kulağınıza kim, ne fısıldarsa fısıldasın; sözüme kulak verin: Rabbinizin sizi cennete hazırlamak için davetiyesi olan Kur'an'ın mesajını ve âlemlere rahmet olan Peygamber Efendimiz'in müjdelelerini size aktarmak istiyorum.

Şeytan size karanlıkları göstermek istiyor ama Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, karanlıklardan nura çıkabilmeniz için sizi müjdelere tanıştıyor.

Genç kızlarım ve delikanlılarım,

Yarın ümmet-i Muhammed'i iman ve hayat olarak omuzlayacak gençler,

Şeytanın ve şeytanlaşmışların bütün aldatmalarına ve cici kılıflı sözlerine kulağınızı tıkayınız. Allah'a, peygamberine ve tertemiz duran vicdanınıza açın kulağınızı. Allah ve peygamberi, çağları aşabilen mesajlarını yeryüzüne göndermişler. Siz de kulağınızı açın ve bu mesajı dinleyin.

Allah yardımcınız olsun, meleklerin himayesinde ömür geçiresiniz. Size duam budur ancak bilirsiniz ki Allah'ın cenneti asla ucuz değildir. Cennet her isteyenin yer alabileceği bir çiftlik değil; emek verenlerin, çile çekenlerin, kahr altında ezilenlerin, yorulanların, terlerini silmeye bile vakit bulamayanların ödüllendirileceği diyardır. Oraya emeksiz ve çilesiz, sadece temennilerle girilebiliyor olsaydı Allah'ın en sevgili kulları olan peygamberler hiçbir şekilde terlemeksizin, sadece peygamberlik konumlarını kullanarak girebilirlerdi. On binlerce peygamber gelmiştir ama sadece Kur'an'da adı geçenlere baksanız dahi hayatın en ağır çilelerine, en uzaklarındaki düşmanlarından en yakınlarındaki ailelerine kadar her taraftan gelen acılara katlandıklarını görebilirsiniz. Sırf cennet ve onun sahibi Allah'ın rızası uğruna. Ancak böyle olunca cennete girebilirlerdi çünkü.

Genç kardeşlerim,

Şimdiye dek binlerce gencin derdini dinledim. Binlerce gencin umut ve neşesine şahit oldum. Ağlayan, tebessüm edenlerini gördüm. Dünyada niçin var olduğunu bilmeyen, dertsiz kitleleri zaten görüyorum.

Bir hakikati söylemeliyim: Bugün kimseniz altmış yaşınıza geldiğinizde de büyük ihtimalle o kişi olacaksınız. Bugün gamsız, tasasız, boş düşüncelere takılmış biriyseniz ileride şeytan sizi evliyalardan biri olmanız için salacak değildir. Böyle olabileceğini sakın sanmayın. Bunun için ne kadar enerjik, heyecanlı, gayretli olmayı şimdi becerebilirseniz Allah geleceğinizi de o kadar temiz, şuurulu, huzurlu, vefalı ve heyecanlı olarak önünüze getirecektir.

Çok iyi bilmelisiniz ki Allah vefalıdır, sözünün sahibidir, kimseye karşı sözünden caymış değildir. Allah size güzel ve mutlu bir hayatı vaat etmişse ve siz de bunun karşılığında ibadet ederek, sabırla,

yanlırlara dalmayarak ve kötüyü örnek almadan Allah'a vefa gösterirseniz Allah da sözünde duracak ve sizi cennetine alacaktır.

Sakin dünyanın ilelerinden dolayı tasalanmayasınız; çünkü dünya budur, böyledir. Zengini de endişelidir fakiri de. Güzellik kraliçesi olduğunu sanan da çirkinliğinden utanan da mezarda her Şeyin son bulacağını çok iyi bilmektedir. Hiç kimse güzelliğinin ve kazancının sonsuz süreceğini sanmıyor. İlk talibiyle evlenip çoluk çocuğa karışan da yıllardır evlenemeyen veya çocuğu doğmayan da bu dünyanın vatandaşı olduğu için dertlidir. Herkes tasalı ve endişeli yaşar, gelen her Şeyin Allah'tan geldiğini bilenler hariç.

Fakir zanneder ki zenginin endişesi yoktur; bir de zengine sor bakalım, rahat uyuyabiliyor mu? irkin olduğunu düşünen, güzellerin tuttuğu altın oluyor zanneder. Siyah derili, beyazları talihli doğmuş sanır. Hâlbuki imrendiklerimiz yüreklerine bakabilseydik endişeler, tasalar, gamlar, kederlerle dolu olduğunu görebilirdik.

Bu dünyada siyahı da beyazı da, saçı dökülen de uzayan da, ağlayan da glen de, niversiteler bitiren de diplomadan mahrum olan da, işi olan da olmayan da, büyük makamlara gelen de bir kenarda srnenin çocuğu olarak yaşayan da şunu bilerek yaşar: Dünya fanidir, geçicidir ve bu gerçek hava-su olup iimize sızmuştur. Yalnız ve yalnız "Allah'tan geldik, Allah'a gideceğiz" imanını kabullenenlerin kalpleri huzurludur. Onlar dünyanın geçici dertleriyle uykusuzluk çekmez, dertten boğulacak gibi olmazlar.

Genç kızlarım ve evlatlarım, size söylüyorum: Dizi-filmlerdeki gibi bir dünya yoktur. Oyle bir dünya olsaydı filmini evirmezlerdi. Senaristler hayal kurdukları için dizi ve film yapıyorlar. Polisi olmayan dünya olmaz. Ter akıtmayan insan cinnet geçirir, mutlaka ter akıtılacaktır. Düşmanın olmadıkça dostunu tanıyamazsın. Sürekli gündüz olamaz, gecesi seneler süren dünya çıldırtıcı olacağı gibi hiç gece olmamasıyla da yaşanamaz.

Her ayrılık ve hasret bir imtihandır çünkü Allah ile buluşacağımız gerçeğini hatırlatır bize. Dünyanın hiçbir tatili üç aydan fazla sürdüğünde zevk vermez çünkü dünya, cennet değildir.

Gençler,

şimdiki yaşınız kaç olursa olsun, Allah'ın izniyle otuz üç yaşında bir genç kadın veya erkek olarak cennete girip gençlerin efendisi Hasan ve Hüseyin (Allah ikisinden de razı olsun) ile buluştuğumuz, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in havz-ı kevserinden içtiğimiz gün ne tıraş derdimiz ne tırnak kesme sıkıntımız olmayacak. Kokusuz, terlemesiz bir diyara gitmiş olacağız. İşte o gün, bu dünyadaki dertlerimizin ve sıkıntılarımızın, belki anne-babamızdan bile çektiğimiz kahrınların işe yaradığı yere gitmiş olacağız.

Göreceğiz ki meğer bu dünya bizim işi yerimizmiş. Burada tulumlarımızı giyip çalışıyor, cennetteki rahatımız için hazırlık yapıyormuşuz. Namaz, oruç, sabır... her emeğimiz bunun iinmiş. Allah, peygamber, Kur'an, cennet, cehennem diyen ve ahirete iman eden bir genç demek ki dünyanın imtihan yeri olduğuna iman etmektedir. İmtihanın varlığını düşünmek de bir karşılığın verileceğini kabul etmektir doğal olarak.

Yüreğinde bu iman dururken geleceğinin ne olacağıyla ilgili niye korkasın? Sen niye korkasın ki; sana zulmeden düşünsün ne yapacağını. Etse etse bu dünya hayatının tamamı boyunca zulmedebilirler sana. Annen, baban, dayın, eşin, kocan, patronun... sana en fazla ölünceye kadar zulmedecekler; peki sonra ne olacak? O zalimliğinin cezasını cehennemde görürken sen sabırla karşılanmış zulümlerinin bedeli olarak cennet ırmaklarının kenarında olacaksın. Hem de yıllarca değil, sonsuza dek.

Değil bir trafik kazası, boşanma veya başka bir imtihan; dünyanın tamamı dert olsa ne olur? Hepi topu kaç yıllık bir dünyadan bahsediyoruz? İnsan yaşasa en fazla ne kadar yaşayabilir? Cennetin bir günü

bile bu dünyadaki elli bin senelik ömürle de kıyaslanmayacak kadar büyük ve uzun bir zaman dilimidir. Çünkü ortada gün, gece, saat gibi kavramlarla ifade edilebilecek bir durum olmayacak.

O mutluluk için şu dünyanın gerekirse tamamını feda etmeye değer mi?

Bir genç olarak şehvetinin, midenin veya diğer arzularının seni günaha çekmesine sabretmek elbette kolay değil. Ama cehennemin zorluğunu ve cennetin nimetlerini hatırlatarak Allah sana yapmamayı, harama tutmamayı, bakmamayı ve ölçülü yaşamayı söylüyor. Elbette haramdan kurtulmanın kolay olduğunu söylemiyor. Zordur çünkü cennet pahalıdır. On günlük arazi ayırmıyorsun cennetten sen, beş seneliğine kiralamıyorsun; ebediyen satın alıyorsun cenneti.

Allah'tan korktuğun için sakıncalı-haram bir işten, sofradan, sosyal ilişkiden, medya bağlantısından ne kadar sıyrılmayı görmek istiyor Allah. Bedenlerimizi istiyor cennetin karşılığında. Şehvetlerden kurtulmuş olmamızı istiyor.

Günümüzden binlerce sene önce şimdi bizim için sıkıntı oluşturan dertler yoktu. Uluslararası güçler, medya, internet vb. bugün bize mazeret gibi görünen şeyler Âdem aleyhisselam devrinde yoktular. Buna rağmen insanlar Allah'a başkaldırdılar, peygamberlere itaat etmediler, ibadet etmeyi kabul etmediler, ahlâkı zedelemekte zarar görmediler. Demek ki sorun, sosyal medyada veya uluslararası şer güçlerde değil, imtihan edilmeyi başaramayan yüreklerdedir. Mesele diretemeyen, ayakta duramayan, çabuk eriyveren ve basit şeylerin önünde bile gerçekleri feda edebilen tavizkâr tutumlardadır.

Sabreden genç de bunları yapmayan gençtir. O sebeple tasalanmamalısınız, bu dünyada kaybettiğiniz bir şey yoktur. Zaten fani olan bir şeyin nesini kaybedebilirsiniz ki? Dünya etrafımızı dolduran hava gibidir; avucumuzu doldurmaya kalksak dolduramayız. Dünyadan nasibimiz de bu kadardır, daha fazlası yoktur. Ama cennet o kadar değerlidir; cennet senindir ve sonsuza kadar öyledir. Cennette herkes dostundur, orada eşinin ihaneti veya zulmü olmayacak sana. Yeter ki buradayken cennet için heyecanla ve aşkla çalış, sabah namazını kaçırmama, yatsıyı kılmadan uyuma ve Allah'ın salih kullarını dost edinmeye bak.

Ondan sonra da ne iftiradan kork ne evlenememekten endişe et; çünkü seni yaratan Allah, seni senden daha iyi bilmektedir. Senin gördüğün açıdan, "Şu zamana kadar hâlâ iş bulamadım/evlenemedim/iyileşemedim" diye görünen durum, Allah'ın seni isteyerek ve elbette bir hikmete binaen, senin anlayamayacağın sebeplerden ötürü imtihanla karşılaştırmasıdır. İmtihanlar da cennete hazırlık için vardır. "Madem kuluyum, niye sırlarını bilmediğim bir işle bana eziyet ediyor?" diye sormamalısın çünkü bu, niye yaratıldığını bilmemek olur. Bizi yaratırken, anne-babamızın tercihinde bize sormamış ve yaratıldığımız ülkeyi, şekli, deri rengimizi onayımızla belirlememiştir. Bize ne zaman sormuştur ki şimdi sorsun?

Cennet peşinde koşarken dünyada harcanamayız. Dünya harcanacağımız yer değildir. Paramızı, canımızı, arzularımızı, hayallerimizi dünyaya gömeriz ama cennet beklentimizi gömemeyiz.

Sevgili genç kızım, delikanlım,

Bu dünyadaki bütün dertlerden daha büyük ol. Eğer dertlerden daha büyük bir kafa taşımazsan karınca ısırığıyla bile zehirlenirsin. Ayağının altında beş yüz kere ezilebilecek kadar küçük bir karınca bile sana devasa bir tehdit gibi görünür. Dertlerin en ufağıyla dahi baş edemez hâle gelir, kendini tamamen tükenmiş hissedersin. Çok büyük dertlere gerek olmaz, sivrisinekten de korkarsın. Çünkü dünyayı ve dünyadakileri gözünde büyütüyor, abartıyor ve ebedî zannediyorsun. Bu sefer de dünyanın dertleri minicik oldukları hâlde seni perişan edebiliyor. Zira sen, dünyada sonsuza dek kalma arzusuyla ayakta duruyorsun. Her an çantan hazır, Allah'a gitmeye aday hâlde değilsin. Sivrisinekten ve sivrisinek hacmindeki sıkıntılardan bu sebeple korkuyorsun. İşsizlik bu yüzden seni

olabileceğinden daha fazla bunaltıyor. Eşinin, nişanlının, arkadaşının vefasızlığından korkma nedenin de bu. Diploma olmadan iş bulamayacağını düşünüyorsun, yine tam bu sebeple.

Hâlbuki sen Allah'ın kulusun, üstelik mümin kulusun. Buluş çağından beri çalışıyor, emek veriyor ve haramlardan kaçırıyorsun Rabbin için. O zaman kimden tasalanıyorsun? Bu dünyanın en büyük derdi ne kadar olabilir ki korkuyorsun? Dünya bütün dertleriyle Allah'ındır, sen de Allah ile berabersen ve Rabbin senin yüreğinde yerleşmişse dünya küçücük, çok önemsiz ve basittir. Çünkü şu koca dünyanın, Allah'ın mülkünün büyüklüğünde minicik bir yeri bile yoktur.

Ümmetimizin gelecekteki umudu olan insanlar, size söylüyorum:

Eğer bu tarif ettiğim gibi ufku geniş bir düşünceye sahip olmazsanız gördüğünüz rüyalardan bile ürker, o gününüzü endişeli ve pısrık geçirmek zorunda kalırsınız. Rüya bile sizi çökertmeye yeter. Borç almaya korkarsınız, ödeyemeyeceğinizi düşünmekten. Çünkü çalışamayacağınıza, kazanamayacağınıza dair his vardır içinizde. Bu bilekler sendeyken, ayakların sağlamken çalışıp her işin altından kalkabileceğini kendine söyleyemez olursun genç adam!

Dünyayı abartmak, Allah'ın mülkü olduğu ve içindeki her şeyin de onun kudreti, tasarrufu altında işlediğini unutmak insanı acizden de aciz hâle getirir. O zaman ölüm ve musibet haberi alınca söylenen "İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn" (Allah'tan geldik, yine ona döneceğiz) cümlesini ölümler için söylediğini zannedersin. Onu ölü için değil, daha ziyade kendin için söylüyorsun. Çünkü her gün bu gerçeğin farkında olarak yaşaman gerekiyor: Yoktuk, Allah var etti; varız, Allah'a gideceğiz.

Bu gerçeği sindiremediğin için genç kardeşim, değneğin olacak bir şeyle aranızdaki ilişki ters dönmüş ve değnek seni kullanıyor hâle gelmiştir. Karşılaştığın bir iş; onuruna, iffetine, dinine mal olsa bile taviz verebilmen bu yüzden. İnsanlar seni anlamıyorlar, anne-baban anlayışlı davranmıyor diye ezilip büzülen ve içten içe kahrolan bütün genç kardeşlerim! Bu dünyada kim kimi anlamıştır da anne-baban seni anlayacaktır? Seni anlasa sadece Allah anlar. Dua ettiğinde seni duyar. Anne-baban anlayışlı davranmıyorlarsa onları teğet geç, bir şey yokmuş gibi davran ve seccadenin başına git; Allah seni anlayacak mı anlamayacak mı bak bakalım.

Bu dünyada kimse kimseyi anlayamaz; siyasetçiler anlaşıl mamaktan şikâyet eder, patronlar işçilerin pozisyonunu takdir edemez, işçiler dertlerine yabancı kalmalarından dolayı patronlardan yakınır, köylüler şehirlilerden dert yanar, kadınlarla erkekler birbirlerini anlayışsızlıkla suçlarlar. Çünkü dünya anlaşılma yeri değildir, boğuşma ve çekişme yeridir. Bunu kimsenin hukukunu çiğnemededen yapıp buradan gideceksin ve seni bir tek yaratanın anlayacaktır. Seni doğuran anan ve doğurduğu çocuğun bile anlamayabilir ama Rabbin anlar. Fâtîha suresinde "Yalnız sana ibadet eder, yalnız senden yardım dileriz" dediğin Allah anlar; derdini de samimi olup olmadığını da. Ayrıca seni anladığında ona vefa gösterip göstermeyeceğini de. Sen yeter ki derdini, seni anlayacak olana anlat ve anlatma sebebin de anlatışın da samimi, yürekten, maskesiz olsun.

İnsanlar arasından sana anlayışlı davranan biri çıktığında ya anladığını zannedersin ya da anlayan çıkarsa elinden yapacak bir şey gelmez, bir kusurla anlar seni. Karşındaki de senin gibi bir insandır nihayetinde. İşsizliğin seni bunalttığını, evlilik arzusunun gerçekleşmediğini, ailende sıkıntılar olduğunu anlar ve oturup senin gibi ağlar en fazla. Bir kişi ağlıyordu, artık iki kişi ağlıyor olur: Seni kesin biçimde anlayabilecek olan yalnızca Allah'tır. Onun kapısına gideceksin.

Gerçekçi ol: Seni Allah'tan başkası anlamayacaktır. Ama sen buna rağmen yine de kimseye anlayışsız davranmayacaksın. Anne-baban seni hor görseler bile vefalı davranmayı sürdüreceksin, yaptıklarının kıyamet günkü karşılığını onlar düşünsünler. Sen vefalı, güzel muameleli, insanlarla aranda hak olmadan davranıp ahirete git ve gerisini Allah'a bırak. Geçen hafta ettiğin duanın hâlâ niye kabul olmadığını da zannetmemelisin. O senin kulluğunu başarmak için onlarca yıldır bekliyor,

sen ise otuz saniye dua ettikten sonra her şeyin olup bitmesini bekleyemezsin. Bu vefaya sığmaz, böyle orantı kurulamaz.

Aynı bakış rızkın için de geçerlidir. Senin rızkını, yaratanın planlamıştır zaten. Bunun için Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, *“İnsanı iki şey sürekli kovalar: Rızkı ve eceli”* buyurmaktadır. Ne rızıktan kaçılabilir ne ecelden. Allah ikisini de insana kesin biçimde yazmıştır. Eceli bildiğimiz hangi duygularla kabullenip *“Ben sadece tedbir alabilirim ama ecelimi erteleyemem”* diyorsak elimize ulaşacak rızkımız konusunda da çalışıp çabalayacağımızı ve bize yazılanın elimize mutlaka ulaşacağını düşünmeye mecburuz. Ama Allah kimseye, ne kadar istiyorsa o kadar vereceğini buyurmuyor; kendisi ne kadar isterse o kadar vereceğini buyuruyor. Çünkü dünyada var olan bir denge söz konusudur. Herkesin zengin olduğu bir dünyada denge olmaz.

*

Genç kardeşim,

Bugün belki bekâr belki yeni evlisin. Seni bekleyen muhtemel büyük bir sıkıntıyı, şeytanın sana yaklaşabileceği en ciddi konulardan biri şudur: Bileceksin ki bu dünyada -peygamberler dâhil- herkesin en çok bunaldığı konulardan biri evlat yetiştirme meselesidir. Ne gelişen teknoloji ne büyük ve ihtişamlı okullar, ne birikimin ne devletin eğitim vaatleri... hiçbirine sakın güvenmeyesin. Çocuğunu okullarda okutabilir, diplomalar aldırabilir, doktor yapabilirsin ama evlat yetiştirmek bunlardan başka bir imtihandır. Bu seni terletecektir, hazır ol.

Evlat yetiştirmek senin cihadın; Bedir’in, Uhud’un, Çanakkale’ndir. İstanbul’u fethetme ruhuyla çocuk yetiştirmen gerekiyor; okulla, eve kitap getirmekle, eline telefon vermekle, imkânların gelişmesiyle olabileceğini sakın zannetmeyesin. Karşıdaki insandır; ağaçtan yontup masa yapmıyorsun, anadan doğmuş bir insan yetiştiriyorsun. Tahtayı yanlış kestğinde çivi veya tutkalla telafi edebilirsin ama insan öyle değildir, yedek parçası yoktur.

Henüz bekârlığında dualarına, *“Rabbim, beni salih evlatların anne/babası yap”* ifadelerini katmalısın. Aksi takdirde şeytan seni hazırlıksız yakalar, düğün-heyecan-ev aşamalarıyla oylar ve evladının bir düşman gibi karşına dikildiği anda çökersin, bitmiş ve kahrolmuş hissedersin. Hazırlığını çok önceden düşünmek ve gerçekçi hareket etmek zorundasın. Hayat bu.

Peygamberler dahi çocukları uğruna ağlamışlardır. Onların bile başını ağrıtmış bir iştir bu. Allah’ın yardımını dilememiş, ondan yardım görmemiş hiç kimse bu kadar ağır bir imtihanı başarıyla geçemez. İş, telefon, araba gibi basit şeylere takılmayasın sakın. Sen öncelikle insansın, Allah’ın saygın yarattığı bir varlıksın ve buna ilaveten Müslümansın. İman, cennet, cehennem, Kur’an, sahabi kelimelerinin neler olduğunu biliyorsun; yani örneklerin var. Bunlardan sonra senin hayatını bir cep telefonu şekillendirememelidir, o sadece bir araçtır, işine yarar ve o kadardır.

Genç hanım kızlarım,

En yakınındakilerden bile iffetiyle ilgili tehdit gören, dost bildiklerinden hakaret işiten kızlarım,

Siz teknoloji çağının, demokratik-laik toplumda yetişmiş bir ailenin çocuğusunuz ve hamd olsun ki imanla şereflendiniz. Medine’de Resûlullah’ın günlerinde, onun mübarek evine gelin olarak gitmeniz nasip olsa ve babanız da bu ümmetin en büyüğü Ebu Bekir radiyallahu anh olsaydı buna rağmen iffetinize dil uzatan biri çıkabilirdi. Bunun olduğu Kur’an ayetleriyle sabittir üstelik. Kahrolmayacak, erimeyeceksiniz. Vicdanınıza ve kalbinize bakıp yaptığınız işlere dayanarak ilerleyeceksiniz ve Allah’a uzanıp rahat edeceksiniz. İnsanların seni anlamadığını Rabbinize şikâyet edip onun anlamasını dileyeceksiniz. Samimi olursanız Allah sizi ateşin içinde bile olsanız yakmayacaktır.

Yoksa sen Hz. İbrahim'in ateşe atılmasını hikâyeden ibaret mi zannetmiştin? Eğer bizim için bir iman dersi çıkarmaya yaramayacaksa bize anlatılmasının ne mantığı olabilir? Biz bundan bir ders çıkarmayacaktık da her gün namazımızda onu niye hatırlamamız emredilmiş olabilir? Kaldı ki sen henüz Nemrut'un ateşine atılmış değilsin, sana Hz. Âişe'ye yapıldığı gibi iffetine dil uzatılarak hakaret edilmedi. O kadar ağır imtihanların belki yüzde biri kadar sayılacak bir şeyle karşılaşınca çöküverdin!

Bir delikanlı, evlilik görüşmesi için bu gittiklerinin dördüncü kapı olduğunu ve yine reddedildiğini söyleyip moralinin dip yapmasına izin nasıl verir? Yazık sana genç adam, Allah'ın kapısı mıdır geri çevrildiğin o kapılar? Nihayetinde senin gibi insan onlar da. Hem buna sen 'geri çevrilmek' diyorsun; hâlbuki yanlış yere gidiyordun ve hayatını zehir edecek bir işe adım atmak üzereydin, mahkemelerde sürünecektin ve nafakalar ödeyecektin de Allah seni kurtarmıştı. Yapma bu nankörlüğü Allah'a.

*

Bu ifadelerimi okuyan genç kardeşlerimin zihnine İblis, kırk türlü karşılık getirecektir. "O öyle diyor ama böylesi de var" diyecektir. "Hocaaa! Öyle diyorsun ama bak..." ifadelerini de duyar gibiyim. Ama bunları gerçekçi düşünüp "Bu hocanın söyledikleri Rabbimizden gelen hayat nizamının uyarılarıdır bana" diyecek genç kardeşlerimin yüreğine sesleniyorum.

Şunları söylüyorum:

Ne zaman bunaldıysan abdest al, iki rekât namaz kıl. Namazdan sonra al tesbihi eline ve önce peygamberine yüz defa salavat ("Allâhümme sallı alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âli Muhammed" de) getir. Fâtiha'yı, İhlâs'ı, Felâk ve Nâs surelerini, bir de Âyetü'l-Kürsî'yi oku. "Sadakallâhu'l-azîm" de, avucuna üfleyip yüzünden aşağıya doğru vücuduna merhem sürer gibi elini gezdür.

Kırk gün kadar bunu yapmaya devam et. Allah'ın seni rahatlattığını göreceksin. Çünkü kırık dökük kapıları bırakıp Rabbinin kapısına sığınmış olacaksın.

Tek bir şartım var: Sakın bunu Allah'ı denemek için yapmayı düşünme. Sonra o başında dönüp duran dertlere rahmet okursun! Bir gencin düşebileceği en çirkin durum, Allah'ı ve Resûlullah'ın müjdelerini denemeye kalkmasıdır. Kendini mahvedersin! Sen kulsun, yapmaya kalkıştığın işi iyi düşünmelisin.

Rabbinin sana verdiği nimetleri düşünmelisin. Senin elindeki nimetleri bulamayan insanlar da var dünyada. Beden sağlığın arızalıysa yanı başında anne-baban var. Anne-baban yanında değilse sağlığın yerinde. Gece uyuyamıyorsan gündüz bile uyuyamayan var bu dünyada. İnlediği için ve acısından gözüne uyku girmeyen hastalar var.

Kendinize yarım saat bile boş vakit bırakmamalısınız. Yapacak hiçbir şey bulamıyorsanız ve mesela kitap okumak gibi 'can sıkıcı' iş de yapmak istemiyorsanız boş durmak yerine en boş işi bile yapmalı ama asla boş durmamalısınız. Elini şakağına koyup boş durmaya başladığın anda şeytan senin için şalteri açmış demektir, sinyaller gelmeye başlar ondan sonra. Kendine bir iş mutlaka üretmelisin. Mesela sporla meşgul olmak iyi bir uğraştır.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِيْنَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.